

Ölüm Kokar Kundağın

— kul mehmet · 12 Mayıs 2014

Çek git yalnızlık yanımda, tek kişilik masalardan uzaklaş. Dinle beni uzaklaş, senin yanında üşüyorum sevgisizlikten. Yorulmadın mı gönüllerde davetsiz misafirlikten, etrafın dört duvar karanlık sıkıntı uçurum.

Gönül penceremi sınıksız kapattım utanmadan yine geldin, gönlümü karanlık yalnızlığın ile soldurdun. Göç edip gitmez misin başka diyarlara? Fısıltının duyulmayacağı ülkelere göç etmez misin? Görmez misin gönlüm seni seçmiyor, neden koşarak gelirsin?

Bak ileri de mutluluğun sesi yankılanıyor, çekil yolumdan, tutma ellerimi bırak gideyim. Sende ölümün kundak kokusu geliyor.

Mutluluk yüreğime yazılmış, bırak gideyim, yalnızlık. Mutluluğun ela gözlerindeki sürmeyi 'de mi görmez misin? Benim için gözlerine sürmeler çekmiş, beni bekliyor, çekil yolumdan yalnızlık, ölüm kundağı kokunu alda git, uzaklaş yalvarıyorum sana...

Sonsuzluğun gelmez yollarında kaybol, bir daha gelme... Sağlam basmak istiyorum yere, yâri sevmek onun ile yaşamak istiyorum. Sığıntı yaşadığın yüreğimi terk et git.. Git.. Bir daha gelme..

Mehmet Aluç